

An Molina cum Cassiano conveniat, in sequentibus conclusionibus:

cap. 1. de civ. d. 2. de re. mensuris & p. de ampl. boni in hie esse libentem arbitrii lib. ce posse

Quod homo in natura lapsa habeat naturali iudicio ad cognoscendum bonum et malum habeatque naturalem facultatem ad utrumque amplectendum absq. eo, quod aliquam partem distantiam.

Quod gratia illuminans, vivans, et excitans, sufficiat ad salutem.

Quod possit homo ex sola facultate natura, diligere Deum super omnia.

Quod Deus expellet nros conatus, quodq. aliquando Deus nos persequatur.

Quod Deus quodammodo occasiones querat, et expellet, ad datus, et electionis sua gratia rationabilis videatur.

Quod homo in natura lapsa sufficientes vires habeat, ad resistendum gravibus tentationibus, et ad superanda singula difficulta.

Quod ea demit expositio. l. de. Cap. 10. Cassiani, et Molina.

Quod ante receptionem gratia servanda sit laus libero arbitrio.

Quod ad donum perseverantia nil aliud requiritur quam gratia habitualis, et auxilium sufficiens.

Quod omnia ab eo dicta de conatu libero arbitrii, reducantur ad alia necessarios ad iustificationem.

Quod homini ex natura libus conati erg. detur gratia, ita tamen ut conatus illi non sit meritorij gratia, nec semper necessarij.

Quod propter bona opera naturalia detur gratia, et quod tamen utriq. eodem modo temperat sane propositio nem.

Quod possit homo medicum querere et sanitatem desiderare.

Quod nemo illum velit fieri predestinationem mere gratuitam, a liquorum hominum, non omnium.

Lemens Lupa. 89

Las 2. Congreg. ney

[Faint, mirrored handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

*Alto punto de un gran libro
 para un libro.*

*London, June 21
 Wm. G. Cooke*

